

Rapport om Boliviaresan sommaren 2012:

Musikterapi på Hospital del Niño i La Paz (Barnsjukhuset) i samarbete med Curacultura och musikterapiworkshopar i samarbete med Musab (Asociacion de musicoterapia en Bolivia) och Curacultura.

Jag heter Rosa Maria Leonard och år 2011 fick jag ett stipendium på 10 000 kronor från Musikaliska Akademin i Stockholm. De förfogar genom Olu Birgit Jeppsons fond för musikterapi över medel till stipendier för utbildning och forskning i musikterapi. Stipendierna kan sökas för deltagande i internationella musikterapikonferenser, studieresor och kurser och gälla kostnader för resor, hotell, avgifter, teknisk utrustning, litteratur och liknande omkostnader. Jag ansökte om stipendiet för att kunna åka till Bolivia och samarbeta med Curacultura i La Paz på Hospital del Niño (Barnsjukhuset) och fick det alltså våren 2011. När vi kom till Bolivia fanns det också möjlighet att samarbeta med Musab (en musikterapiorganisation i Bolivia) vilket gjorde resan ännu mer spännande eftersom jag tillsammans med musikterapeuten Gitte Pålsson fick chansen att ge flera musikterapiworkshopar i Sucre och i La Paz.

Curacultura är en förening som stödjer olika projekt i La Paz. I första hand hjälper de musikterapeuter som jobbar frivilligt på Hospital del Niño (Barnsjukhuset). Musikterapeuterna Juan Carlos Cordero, Mirta Carrasana och Waldo Amer började det här fantastiska arbetet 2008 när Curaculturas ansvariga Gitte Pålsson föreslog att det skulle vara bra för barnen att få musikterapi på sjukhuset. De åker dit varannan vecka och har musikterapi med barn som är brännskadade, ett jobb som är mycket uppskattat bland patienterna och deras föräldrar. Musikterapin hjälper både barnen och föräldrarna att få en mycket speciell gemenskap när glädjen och musiken tar över några minuter i deras annars väldigt trista vardag. Hospital del Niño är ett statligt sjukhus som är ganska fattigt så det kan hända att barnen inte får de mediciner eller den behandling de skulle behöva. I vissa akuta fall bistår Curacultura med pengar till mediciner och bättre behandlingar.

När jag var där och jobbade tillsammans med musikterapeuterna Gitte, Mirta, Juan Carlos och Amer kom en svårt brännskadad flicka till sjukhuset. Hon var 8 år och kom från landet i Potosi. Hon var helt bränd, det var väldigt sorgligt och se henne, hon mådde mycket dåligt. Då fick hon hjälp från Curacultura för att kunna köpa antibiotika och andra mediciner som hon behövde för att kunna få lite lindring. Till min stora glädje fick jag veta igår att flickan mår bättre nu, hon kan gå och vara med i musikterapistunden och kan alla sånger. Jag minns att den dagen vi såg henne för första gången, var hon så pass skadad att mamman bara ville ta med henne till byn så hon kunde få dö i fred. Att höra att hon mår mycket bättre och kommer att överleva gör att jag får glädjetårar i ögonen och förstår vikten av arbetet som Curacultura gör. Även om det är en liten organisation som inte har så stora medel kan man se resultat i deras arbete och än en gång få bekräftat hur viktig musikterapin är för att barnen ska må bättre och få bättre livskvalitet.

Tiden på Barnsjukhuset gjorde ett djupt intryck på mig. Att se så många fattiga barn och deras föräldrar som måste vara där i flera veckor, ibland månader, hjälpte mig att förstå hur viktigt det är att hjälpa till. Det spelar ingen roll om vi kan ge mycket eller lite, det viktigaste är att hjälpa. Musikterapiarbetet på sjukhuset hjälper patienterna att må bättre, musikterapeuterna hjälper också föräldrarna att förstå att de måste försöka ändra inställning i sitt beteende. De hjälper inte sina sjuka barn genom att gråta och var ledsna hela tiden utan de ska försöka visa glädje och hopp, detta hjälper både dem och deras barn.

Jag är beredd att hjälpa Curacultura att samla in pengar till arbetet i Bolivia. Eftersom jag också är sångerska kan jag vara med på konserter som ges för att stödja föreningen. Jag tycker detta är viktigt. Efter att ha sett jobbet som de gör i Bolivia förstår jag att hjälpen kommer fram till dem som behöver den.

Det var intressant för mig att få se hur olika organisationer samarbetar med varandra i Bolivia. Jag åkte dit i första hand för att vara med i arbetet på Barnsjukhuset men det var väldigt berikande att också kunna samarbeta med Musab, en organisation som samlar musikterapeuterna i Bolivia. De ska organisera den latinamerikanska musikterapikongressen sommaren 2013, ett event som förenar många musikterapeuter från hela Latinamerika. Man kan läsa mer på www.musabolivia.blogspot.com

Musab, som leds av Cristina Hägglund, inbjöd oss från Curacultura (Gitte Pålsson och mig) att ge flera musikterapiworkshopar för dem som var intresserade av musikterapin. Workshopen i Sucre gjorde vi tillsammans med musikterapeuterna Mikaela och Ana Michel Torres. Det blev en stor musikterapiworkshop för 50 personer, bland vilka det fanns psykologer, musikterapeuter och studerande. Det var ännu fler som ville vara med, men det fanns inga flera platser. Till workshopen kom musikterapeuter från andra städer i Bolivia (Santa Cruz, Oruro, m.fl.). Det var ett mycket bra tillfälle för alla att träffas och för fortsatt samarbete i framtiden.

I La Paz hade vi två workshopar. Den första med 25 deltagare, bland vilka fanns både studerande och professionella. Den andra var på Cehimasjukhuset och riktade sig till doktorer och övrig personal där. På alla workshopar visade vi både musikterapeutiska praktiska övningar och pratade om våra musikterapistudier på KMH i Stockholm. Vi berättade om de olika musikterapeutiska metoder som vi studerade under utbildningen och Gitte lärde ut några av sina sånger. Vi pratade båda om våra jobb i Sverige och vilka metoder vi använder. I mitt fall jobbar jag med autistiska barn på en specialskola så jag berättade om det och visade mina arbetsmetoder. Gitte visade också sitt arbete och många fina videor om hur hon jobbar med sina klienter.

Vi besökte också ett dagis och ett ålderdomshem i Pampahasi, La Paz. Det är CAUP (Comunidad Aymaras Urbanos de Pampahasi), som leder dagiset och där finns barn från 0 till 5 år. De sjunger och spelar mycket med barnen så musiken är en viktig del i deras vardag. AWISHA (Comunidad de ancianos y ancianas) är en organisation som samlar äldre, de sticker kläder för att samla pengar till sin verksamhet och spelar och dansar tillsammans, syftet är att de äldre ska må bra och känna att de är viktiga trots sin ålder.

Boliviareisan har förändrat mig. Jag är otroligt tacksam över att jag fick vara där en månad och delta i Curaculturas arbete. På det personliga planet kan jag säga att mötet med så många fantastiska och duktiga människor har gjort mig mer ödmjuk och tacksam för det jag har. Det bolivianska folket är kanske fattigt men jag har aldrig sett ett mer artigt och snällt folk i hela mitt liv. När folk frågar om min resa då svarar jag: Bolivia är ett underbart vackert land men det var folket som tog en speciell plats i mitt hjärta.

Jag tackar Olu Birgit Jeppsons fond för att de gav mig möjligheten att göra den här resan och ett mycket speciellt tack till Gitte Pålsson som var min vän, resekamrat och guide i Bolivia. Utan henne hade jag aldrig fått möjligheten att vara med om så många fantastiska upplevelser och inte heller fått träffa så många fantastiska människor. Hoppas vi kan få hjälp att försätta jobbet med Curacultura, ni som läser denna rapport kan få mera information på www.curacultura.se om ni vill hjälpa till att förändra människornas livssituation där musikterapi har en väldigt speciell roll: att sprida glädje, lindring och hopp.

Rosa Maria Leonard

Mer info om MUSAB på www.musab.com

Mer info om CAUP på caupampajasi@yahoo.es. Mercedes Zerda och Javier tel. 2257553